

ikke gøre Stridt til ved endelig Lov at faa fastslaaet deres Stilling. Det er Regeringens Mening at søge at faa dette afgjort ved endelig Lov, og det er virkelig Regeringens Mening, at de kun skulle blive staaende som konstituerede, som midlertidige, indtil man kan blive enig om en Lov i den Henseende. Det er altsaa aldeles ikke noget, som saadan skal staa hen som noget ubestemt i Fremtiden, maatte blive staaende i mange Aar o. s. v. Spørgsmaalet om en særlig Lov angaaende det Venne skal som sagt blive bragt frem meget snart.

Ordføreren (S. Holm): Jeg kan desværre ikke glæde det ærede Medlem ved at foreslaa, at vi skulle stemme for det ærede Mindretals Forslag og forkaste de to Afsjessjører, vi i Fjor stemte for. Det vilde dog være en højt mærkelig Fremgangsmaade, om vi, da vi selv mene, det er rigtigt, at de ere der, og da der, saa vidt jeg kan se, heller ingen Uenighed er derom mellem det ærede Medlem og os, alligevel gif hen og nægtede Bevillingen til Afsjessjørerne paa Finansloven for derefter atter at give den paa en særlig Lov. Man kan virkelig ogsaa hænge sig for meget i Formerne, og her er kun Tale om et rent Formspørgsmaal, hvor det ærede Mindretal er mere ivrigt end selve Ministeren for at faa Sagen afgjort paa den for Regeringen mest betryggende Maade. Men for Resten forekommer det mig, at vi paa dette Punkt ende i overordentlig ston Enighed, vi ere fra alle Sider enige om, at disse Afsjessjører kunne ansættes ved Finansloven, vi ere alle enige om, at det helst maa ske ved en særlig Lov, det ærede Medlem har udtalt Ønsket om at faa en saadan særlig Lov forelagt, og den ærede Minister har lovet at komme med den. Der er altsaa Enighed fra alle Sider, saa det forekommer mig ikke, der er nogen Anledning til at fortsætte Striden.

J. C. Christensen: Ja, nu have vi allerede faaet eet Udbytte af vort Ændringsforslag; og jeg vilde ønske, at vi kunde naa et til. Medens disse Bevillinger bleve satte ind paa Finansloven i Fjor uden nogen som helst Begrundelse og uden nogen Bemærkning om, hvor længe de skulde staa der paa den Maade, og medens vi hidtil ikke have kunnet faa nogen Bested om den Ting, opløser nu den højstærede Minister, at det fra Ministeriets Side er stet under den Forudsætning, at Konstitueringen paa ingen Maade skulde være ved, men at det Forhold skulde afløses ved en Lov. Denne Oplys-

ning have vi dog altsaa faaet ud af det, at vi have stillet vort Ændringsforslag. Nu kunde jeg ogsaa ønske, at den ærede Ordfører, som i Fjor ikke undte os Bested om, hvorfor man vilde ordne Sagen paa den Maade, vilde rejse sig og fortælle os, hvad Forudsætningen har været i Fjor fra Fler-tallets Side. Forudsætningen fra Ministerens Side have vi nu hørt; men fra Fler-tallets Side have vi endnu intet hørt. Imidlertid have vi dog faaet en Oplysning fra den ærede Ordfører, som interesserede mig; det var den, at den ærede Ordfører betragter Finansloven som en Lov. Saa skulde Ordføreren virkelig give sig til at forhandle derom med Formanden i Finansudvalget. Jeg tror, at de Herrer vilde kunne føre en nyttig Forhandling om den Ting, idet han har udtalt den modsatte Mening. Jeg har ikke i min Motivering udtalt mig om Nødvendigheden af disse Afsjessjører. Den Nødvendighed, som paa- slaas at være til Stede for disse Afsjessjører, er ikke saa klar for mig, som den er for den ærede Ordfører, efter hvad jeg kan høre; thi der har ikke i dette Ting været forelagt nogen Lov med Motiver, hvoraf man klart kunde se Nødvendigheden af disse Poster. Jeg ved nok, at den provisoriske Lov derom laa i Landstinget i flere Aar, og at der blev talt en Del om Nødvendigheden af disse Poster, men her i Tinget har i Virkeligheden ikke været nogen Drøftelse af, om det var suldt ud nødvendigt at oprette disse Poster. Dette har ikke ligget saa klart for os, som det gør under ordinære Forhold, naar der foreligger Lovforslag for dette Ting. Det kan altsaa ikke hjælpe, at den ærede Ordfører staar frem og siger, at derom ere vi absolut enige. Det er jo muligt, at vi kunde blive enige, saafremt et saadant Lovforslag forelaa, men det gør der jo ikke. Da jeg nu hører, at hverken Justitsministeren eller den ærede Ordfører vil stemme for vore Ændringsforslag, er det jo ikke saa ganske sikkert, at en saadan Enighed absolut vilde fremkomme. Jeg vilde have, at vi skulde staa frit i vore Overvejelser angaaende dette Forhold. Denne Frihed vil vi ikke i Foraaret, og det lader heller ikke til, at vi saa den i Fremtiden.

Ordføreren (S. Holm): Med Hensyn til den Forudsætning, hvorunder vi i Fjor stemte for dette Punkt, da var det ganske simpelt den, at vi fandt, der i Realiteten var Grund til at ansætte disse to Afsjessjører. Men vi mente tillige, man kunde nøjes med, at deres Ansættelse stete ved Bevilling paa Finansloven.